

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/210/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316215132
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1316215132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., IČO: 35 850 370, Prešovská 48, Bratislava, zast.: Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s.r.o. IČO: 36 858 731, Révová 7, Bratislava, proti žalovanému: V. V. N., I. XX.XX.XXXX, K. XX, Z., o zaplatenie 634,64 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 28. februára 2019 č.k. 32C 138/2018-123 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

V napadnutej zamietajúcej časti odvolanie žalovaného odmieta.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 534,64 Eur spolu s úrokom z omeškania: 8,05 % ročne zo sumy 38,18 Eur od 08.10.2014 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 38,18 Eur od 07.11.2014 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 38,18 Eur od 03.02.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 38,18 Eur od 07.02.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 28,08 Eur od 10.03.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 28,08 Eur od 07.04.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 28,08 Eur od 08.05.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 28,08 Eur od 09.06.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 28,08 Eur od 08.07.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 28,08 Eur od 07.08.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 28,08 Eur od 08.09.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 28,08 Eur od 08.10.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 28,08 Eur od 07.11.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 25,84 Eur od 12.01.2016 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 25,84 Eur od 09.02.2016 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 25,84 Eur od 10.03.2016 do zaplatenia, 8,00 % ročne zo sumy 25,84 Eur od 08.04.2016 do zaplatenia, a 8,00 % ročne zo sumy 25,84 Eur od 10.05.2016 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 68,48 %.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 634,64 Eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania tým, že žalobca ako prevádzkovateľ verejného vodovodu a verejnej kanalizácie a žalovaný uzavreli dňa 19.10.2010 zmluvu č. B. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd (ďalej len „Zmluva“), v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal uskutočňovať do odberného miesta B. B. XXX, Z. dodávku pitnej vody a žalovaný sa zaviazal mu za to uhrádzať platby podľa skutočnej spotreby, pričom bolo dohodnuté ročné vyúčtovacie obdobie. Ceny boli stanovené v súlade s rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Žalobca vystavil žalovanému

za dodanie pitnej vody faktúry v celkovej výške 609,00 Eur, z ktorých žalovaný uhradil sumu 76,36 Eur a súčasne boli žalovanému vyúčtované zmluvné pokuty v celkovej výške 100,00 Eur, a to s poukazom na ust. čl. VII VOP za každé nezaplatenie splatnej faktúry. Žalovaný dlžnú sumu ani po opätovných výzvach žalobcu nezaplatil. Žalobca si súčasne uplatnil nárok na úroky z omeškania z nezaplatených faktúr odo dňa nasledujúceho po lehote splatnosti uvedenej v jednotlivých faktúrach, ako aj z vyúčtovaných zmluvných pokút.

3. Žalovaný na výzvu súdu vo svojom vyjadrení uviedol, že má za to, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, konkrétne o vydanie bezdôvodného obohatenia. Namietal dôvodnosť uplatňovanej zmluvnej pokuty, ktorú pre jej súbežné uplatňovanie s úrokmi z omeškania považoval za nekalú obchodnú praktiku. Namietol tiež miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Bratislava III, keďže býva v Z., kde sa nachádza tiež odberné miesto. Na základe uvedenej námietky žalovaného bola vec postúpená na rozhodnutie tunajšiemu súdu a bola jej pridelená spisová značka 32C/138/2018.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že v predmetnej veci sa nemôže jednáť o vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože medzi stranami bola riadne uzatvorená a podpísaná platná zmluva. Poukázal tiež na judikatúru súdov, z ktorej vyplýva, že súbežné uplatňovanie úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty nie je žiadnym predpisom zakázané.

5. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci podľa § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vyhlásil dňa 28.02.2019 rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 19.02.2019.

6. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom: výpis z obchodného registra žalobcu, zmluva č. B. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd zo dňa 19.10.2010, objednávka na montáž vodomeru pre nehnuteľnosť zo dňa 19.10.2010, výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. Z., súhlas na napojenie sa na vodovod pre p. V. N., Všeobecné zmluvné podmienky dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd, Všeobecné obchodné podmienky dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.10.2014 v sume 38,18 Eur, druhá upomienka zo dňa 20.11.2014, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.11.2014 v sume 38,18 Eur, druhá upomienka zo dňa 22.12.2014, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 02.02.2015 v sume 38,18 Eur, druhá upomienka zo dňa 31.03.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.02.2015 v sume 38,18 Eur, druhá upomienka zo dňa 06.04.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 09.03.2015 v sume 28,08 Eur, druhá upomienka zo dňa 06.05.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.04.2015 v sume 28,08 Eur, druhá upomienka zo dňa 21.05.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.05.2015 v sume 28,08 Eur, druhá upomienka zo dňa 22.06.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 08.06.2015 v sume 28,08 Eur, druhá upomienka zo dňa 23.07.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.07.2015 v sume 28,08 Eur, druhá upomienka zo dňa 20.08.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.08.2015 v sume 28,08 Eur, druhá upomienka zo dňa 29.09.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.09.2015 v sume 28,08 Eur, druhá upomienka zo dňa 22.10.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.10.2015 v sume 28,08 Eur, druhá upomienka zo dňa 23.11.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.11.2015 v sume 28,08 Eur, druhá upomienka zo dňa 22.12.2015, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 11.01.2016 v sume 25,84 Eur, druhá upomienka zo dňa 08.04.2016, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 08.02.2016 v sume 25,84 Eur, druhá upomienka zo dňa 07.04.2016, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 09.03.2016 v sume 25,84 Eur, druhá upomienka zo dňa 25.04.2016, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.04.2016 v sume 25,84 Eur, druhá upomienka zo dňa 20.05.2016, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 09.05.2016 v sume 25,84 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.08.2014 v sume 38,18 Eur, druhá upomienka zo dňa 30.09.2014, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 08.09.2014 v sume 38,18 Eur, druhá upomienka zo dňa 22.10.2014.

7. Zistil, že žalobca ako dodávateľ uzatvoril dňa 19.10.2010 so žalovaným ako odberateľom Zmluvu č. B. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd, predmetom ktorej bola dodávka pitnej vody z verejného vodovodu, za čo sa žalovaný zaviazal zaplatiť dodávateľovi cenu za dodávku vody. Odberné miesto bolo na adrese B. B. XXX, Z., číslo odberného miesta: T. XXXX-XXXX-XXX, účel použitia: domácnosť. Podľa čl. XII bod 1 a. Všeobecných obchodných podmienok dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd („VOP“) platných od 01.07.2014 v prípade, ak odberateľ poruší svoje povinnosti ustanovené v zmluve a VOP, je dodávateľ oprávnený domáhať sa zaplata zmluvnej pokuty

vo výške 5,- Eur, v prípade, ak odberateľ v lehote splatnosti neuhradí akúkoľvek faktúru, vystavenú v zmysle zmluvy alebo VOP a bola mu zo strany dodávateľa doručená druhá upomienka na uhradenie splatnej faktúry. VOP neboli podpísané žalovaným. Žalobca vystavil žalovanému na vyúčtovanie jeho dodávok nasledujúce faktúry: faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.08.2014 v sume 38,18 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 08.09.2014 v sume 38,18 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.10.2014 v sume 38,18 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.11.2014 v sume 38,18 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 02.02.2015 v sume 38,18 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.02.2015 v sume 38,18 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 09.03.2015 v sume 28,08 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.04.2015 v sume 28,08 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.05.2015 v sume 28,08 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 08.06.2015 v sume 28,08 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.07.2015 v sume 28,08 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.08.2015 v sume 28,08 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.09.2015 v sume 28,08 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.10.2015 v sume 28,08 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 06.11.2015 v sume 28,08 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 11.01.2016 v sume 25,84 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 08.02.2016 v sume 25,84 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 09.03.2016 v sume 25,84 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 07.04.2016 v sume 25,84 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 09.05.2016 v sume 25,84 Eur. Žalobca celkovo žalovanému za žalované obdobie vyfakturoval vodné v sume 611,00 Eur. Ku každej z vyššie uvedených faktúr okrem faktúry č. XXXXXXXXXX zaslal žalobca žalovanému druhú upomienku, ktorou ho v každom prípade vyzval na zaplatenie príslušnej neuhradenej faktúry a na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5,00 Eur. Celkovo zaslal žalovanému 19 druhých upomienok.

8. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 15 ods. 5 prvá veta, § 22 ods. 1, § 17 ods. 3 písm. c), § 28 ods. 1, 3, 4, 5, 9 zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 442/2002 Z.z.“), § 488, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 prvá veta, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.

9. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Mal za preukázané, že medzi stranami bola platne uzavretá písomná Zmluva o dodávke vody podľa § 22 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z.z., na základe ktorej žalobca ako prevádzkovateľ verejného vodovodu a verejnej kanalizácie dodal žalovanému do odberného miesta B. B. XXX, Z. vodu, za ktorú sa žalovaný podľa Zmluvy zaviazal zaplatiť platby podľa Zmluvy a VOP. Žalobca vystavil žalovanému za dodávku skutočnej spotreby vody faktúry v celkovej sume 611,00 Eur, z ktorých žalovaný uhradil sumu 76,36 Eur. Preto súd vyhovel žalobe žalobcu a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 534,64 Eur.

10. Zároveň súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania z jednotlivých faktúr odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej faktúry, a to v žalobcom uplatnenej výške úrokov z omeškania, nakoľko boli uplatnené v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013.

11. Vo zvyšku, t.j. v časti uplatnenej zmluvnej pokuty v sume 100,00 Eur s úrokom z omeškania, súd prvej inštancie žalobu zamietol. Uviedol, že žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu v zmysle čl. XII. bod 1 a. VOP vo výške 5,00 Eur za každú z dvadsiatich neuhradených splatných faktúr, pričom druhú upomienku predložil len k devätnástim z nich. Konštatoval, že uplatnená zmluvná pokuta je sankciou viažucou sa k omeškaniu žalovaného s úhradou jednotlivých faktúr. Zmluvná pokuta pritom nebola dohodnutá v hlavnej časti Zmluvy, podpísanej žalovaným, nachádzala sa len vo VOP, ktoré žalovaný ako spotrebiteľ nepodpísal a zmluvnú pokutu si so žalobcom individuálne nedojednal. V danom prípade nebola splnená písomná forma dohody o zmluvnej pokute, keď VOP neboli žalovaným podpísané, z ktorého dôvodu považoval dohodu o zmluvnej pokute za neplatnú a preto žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietol. Pre úplnosť doplnil, že zmluvnú pokutu dojednanú v paušálnej výške 5,00 Eur za omeškание so zaplatením akokoľvek vysokej faktúry (hoci aj 0,01 Eur) považoval súd prvej inštancie za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to aj keby bola bývala dohodnutá písomne, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán spotrebiteľskej zmluvy, najmä vzhľadom na skutočnosť, že neumožňuje výšku zmluvnej pokuty prispôbiť závažnosti porušenia povinností spotrebiteľa, napríklad dobe trvania omeškania, výške dlžnej sumy a podobne. Keďže žalobcovi nebol priznaný nárok na zmluvné pokuty, bola žaloba zamietnutá aj v časti žalovaných úrokov z omeškania zo zmluvných pokút.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP s odôvodnením, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 634,64 Eur, žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 534,64 Eur, t. j. 84,24 %, v časti o zaplatenie sumy 100,00 Eur bol úspešný žalovaný, t. j. 15,76 % (neúspech žalobcu je úspechom žalovaného), súd tak žalobcovi priznal náhradu trov konania v pomere jeho úspechu vo veci 68,48 % (teda 84,24 % - 15,76 %) s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

13. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a v celom rozsahu ho žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nedostatočného vykonania dôkazov. Vytýkal súdu prvej inštancie, že vo veci rozhodol bez pojednávania, hoci bol povinný nariadiť pojednávanie a odoprel mu tak právo na spravodlivý súdny proces. Uviedol, že zmluvu o dodávke pitnej vody uzatváral ako fyzická osoba a žalobca ako dodávateľ, preto mal za to, že vo veci ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a treba aplikovať všeobecnú skutkovú podstatu. Bol toho názoru, že konanie sa týka spotrebiteľského práva, nakoľko zmluvu so žalobcom uzatváral ako spotrebiteľ a žalobca vystupoval ako dodávateľ a preto na daný spor je potrebné aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Namietal nárok žalobcu na zmluvnú pokutu majúcu za to, že nie je možné uplatňovať zároveň zmluvnú pokutu aj úroky z omeškania aj úroky z omeškania, ide podľa neho aj vzhľadom na judikatúru o nekalú obchodnú prax žalobcu. Mal za to, že nezaplatenie faktúr za dodávku pitnej vody je bezdôvodným obohatením a preto sa na ne vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení a tiež sa na ne vzťahujú kombinované doby premlčacia subjektívna doba dva roky a objektívna v trvaní troch rokov podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. Poukázal na predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Obč. zák. Na tomto všetkom zotrval žalovaný aj vo svojom podaní zo dňa 28.6.2019, doručeným dňa 16.7.2019, na výzvu súdu prvej inštancie o doplnenie odvolania.

14. Žalobca vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalovaného žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu aj náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na ust. § 297 ods. 1 CSP a nesúhlasil s tvrdením žalovaného majúcu za to, že súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom a v súlade s princípom hospodárnosti a efektívnosti konania, na dodržanie všetkých zákonných predpokladov, nakoľko v danej veci nešlo o zložitú právnu vec, žalovaný nerozporoval, že by k dodaniu služieb nedošlo a hodnota sporu predstavuje sumu 634,64 € s prísl. Mal za to, že právo na spravodlivý súdny proces porušený nebol, nakoľko žalovaný mal dostatočný priestor na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany a prostriedkov procesného útoku. Argumentáciu žalovaného, že na uvedené konanie je nutné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských sporoch považoval za bezpredmetnú a nedôvodnú, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že nikdy nerozporoval, že by nešlo o spotrebiteľský spor, pričom predmetnú vec sám posudzoval podľa ustanovení o ochrane spotrebiteľa, konajúci súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa, čoho evidentným dôkazom je samotné odôvodnenie rozhodnutia ako aj samotný výrok rozhodnutia, ktorým zamietol žalobu v časti zmluvných pokút. Obranu žalovaného považovala v celom rozsahu za nedôvodnú a účelovú. K tvrdeniu žalovaného, že na predmetný prípad je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení uviedol, že prípad nezaplatenia faktúr za dodávku pitnej vody, teda neplnenie si zmluvných povinností, nie je v žiadnom prípade možné považovať v žiadnom prípade za bezdôvodné obohatenie. Konštatoval, že medzi stranami sporu nie je sporná existencia záväzkového vzťahu (zmluvy), nakoľko samotný žalovaný tento vo svojich vyjadreniach potvrdil. Za nesprávnu považoval žalobca aj argumentáciu žalovaného, že nie je možné uplatňovať zároveň zmluvnú pokutu a úroky z omeškania, pretože ide o jeho nekalú obchodnú prax s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave z 10.11.2009 sp. zn. 21Cob 40/2009 Zároveň uviedol, že z úpravy v § 53b ods. 1 Obč. zák. a v ust. § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vyplýva aj to, že uplatnenie úrokov z omeškania popri zmluvných sankciách je predpokladané. Preto obranu žalovaného spočívajúcu v argumente o nemožnosti súbehu zmluvnej pokuty a úroku z omeškania je nedôvodná. Uviedol, že žalovaný ani v doplnení svojho odvolania neuvádza žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by považoval za potrebné sa vyjadriť, avšak s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti a efektívnosti konania poukázal na právoplatne ukončené jeho sporové konania so žalovaným, a to na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.1.2019 č.k. 9Co 241/2017-176, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 6.6.2017 č.k. 5C 73/2016-149 a ktorým bol žalovaný zaviazaný na úhradu splatných faktúr ním vystavených na základe zmluvy o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd, kde išlo o rovnakú argumentáciu žalovaného ako v tomto konaní.

V otázke právneho posúdenia merita veci poukázal žalobca na Uznesenie Ústavného súdu SR IV.ÚS 252/04 zo dňa 31.8.2004 a Uznesenie Ústavného súdu SR I.ÚS 50/04 zo dňa 3.3.2004.

15. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý nebolo potrebné doplniť ani zopakovať (§ 385 ods. 1 CSP), prejednal vec bez pojednávania a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP), keď dospel k záveru, že odvolanie žalovaného vo vyhovujúcej časti napadnutého rozsudku nie je dôvodné a proti jeho zamietajúcej časti ho treba odmietnuť.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

18. V zmysle ustanovenia § 297 CSP platí, že súd je na prejednanie spotrebiteľského sporu povinný nariadiť pojednávanie. Civilný sporový poriadok však ďalej v ust. § 297 upravuje dve výnimky, v prípade splnenia ktorých je možné rozhodnúť spotrebiteľský spor aj bez pojednávania: prvou je prípad kedy sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa a druhou prípad kedy sú splnené tri podmienky, a to: a. v spotrebiteľskom spore ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, b. skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a c. hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur. V druhom prípade ide o možnosť prejednať bez pojednávania „jednoduchšie“ spory. Pôjde o spory, kde nie je potrebné osobitne prejednávať argumenty strán sporu vzhľadom na jednoduchosť právneho posúdenia a ani potrebné vykonávať dokazovanie vzhľadom na nespornosť skutkových tvrdení. Prejednanie takýchto spotrebiteľských sporov bez pojednávania je však obmedzené majetkovým cenom, ktorý bol zákonodarcom stanovený vo výške 1.000 Eur. Za použitia gramatického výkladu najmä z dôvodu použitia spojky „a“ vo formulácii § 297 psím. b) CSP sa tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, čo bolo splnené aj v predmetnom spore.

19. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s uvedeným ustanovením § 297 ods. 1 CSP, keďže v predmetnej veci išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán sporu neboli sporné - žalovaný nenamietal žalobcom tvrdý vzťah založený uzavretou zmluvou č. B.-XXX o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd v zmysle § 15 ods. 7 písm. b/ a § 16 ods. 7 písm. b/ zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách v znení neskorších predpisov, ani skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe a jeho pohľadávku voči nemu. Vo svojom vyjadrení k žalobe žalovaný len poukázal na to, že konanie sa týka spotrebiteľského práva, nakoľko zmluvu so žalobcom uzatváral ako spotrebiteľ a žalobca vystupoval ako dodávateľ, preto, že na daný spor by sa mali aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, namietal priznanie žalobcovi zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, pretože by išlo o nekalú obchodnú praktiku. K samotnej pohľadávke žalobcu uplatňovanej voči nemu sa nevyjadril a túto nerozporoval. Išlo tiež o pohľadávku žalobcu vo výške 634,64 Eur, teda neprevyšujúcu 1 000 Eur. Z tohto dôvodu boli splnené podmienky pre prejednanie predmetného sporu bez pojednávania podľa § 297 ods. 1 CSP a odvolacia námietka žalovaného, že mu súdom prvej inštancie bolo odopreté právo na spravodlivý súdny proces, nebola dôvodná. Nebola dôvodná ani námietka žalovaného, že nezaplatenie faktúr za dodávku pitnej vody je bezdôvodným obohatením a preto sa na ne vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatením a tiež sa na ne vzťahujú kombinované doby premlčacia subjektívna doba dva roky a objektívna v trvaní troch rokov podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. V danom prípade sa nejedná o bezdôvodné obohatenie, ale predmetom žaloby je uplatnený nárok žalobcom z titulu neuhradených faktúr za poskytnuté služby- dodávky pitnej vody a odvádzanie odpadových vôd na základe zmluvy uzavretej žalobcom so žalovaným dňa 19.10.2010. Preto súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a preukázaní opodstatnenosti nároku žalobcu na uhradenie sumy v časti istiny týkajúcej sa žalovaným neuhradených faktúr spolu s úrokom z omeškania správne v tejto časti žaloby žalobcovi vyhovel. Žalovaný v priebehu prvoinštančného konania, ani v odvolaní skutkové tvrdenia žalobcu nepopieral a s jeho námietkami sa súd prvej inštancie vysporiadal.

20. Odvolací súd preto vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 534,64 Eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj v časti trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

22. Žalovaný v odvolaní uviedol, že napáda rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a namietal aj priznanie nároku žalobcovi na zmluvnú pokutu majúc za to, že nie je možné uplatňovať zároveň zmluvnú pokutu aj úroky z omeškania aj úroky z omeškania, ide podľa neho aj vzhľadom na judikatúru o nekalú obchodnú prax žalobcu. Súd prvej inštancie pritom v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

23. Z tohto dôvodu, keď žalovaný podal odvolanie aj proti zamietajúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie, teda v časti nepriznania ním namietanej zmluvnej pokuty, a nebolo tak rozhodnuté v jeho neprospech, žalovaný nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania v napadnutej zamietajúcej časti rozsudku a v tejto časti odvolanie žalovaného odvolací súd podľa § 355 ods. 1, § 359 CSP odmietol.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, úspešnému v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 1 CSP).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 2 C.s.p. nie je prípustné v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p.